

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
БРОВАРСЬКЕ РУП ГУНП В КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
Київська область, м. Бровари, вул. Я. Мудрого, 24

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Бровари

«15» травня 2026 року

Старший слідчий слідчого відділу Броварського районного управління поліції Головного управління Національної поліції в Київській області капітан поліції Волошенко Анастасія Валентинівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022041030000336 від 28.02.2022, за ознаками кримінального правопорушення передбаченого ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111, 112, ст. ст. 276, 277, 278 КПК України, -

П О В І Д О М И В:

ЄФІМОВА Владислава Григоровича, 27 лютого 1998 року народження, уродженця міста Чебаркуль Челябінської області Російської Федерації, громадянина російської федерації (паспорти громадянина рф: серія 8018 № 749776; ПІН: 022905108543; РНОКПП (рос. «СНИЛС»): 14623958379), який зареєстрований за адресою: вул. Октябрська, будинок 9А, кв. 21, місто Чебаркуль, Челябінської області, російської федерації, та вул. Шкільна, будинок 14, с. Єфремкіно, Кармаскалінський район, республіка Башкортостан, проживає за адресою: вул. Октябрська, будинок 9А, кв. 21, місто Чебаркуль, Челябінської області, російської федерації, та вул. Шкільна, будинок 14, с. Єфремкіно, Кармаскалінський район, республіка Башкортостан, командир танка 3 танкового взводу 3 танкової роти 1 танкового батальйону 6 танкового полку 90 танкової дивізії ЦВО зс рф, відносно якого 27.04.2023 в порядку ст. 291 КПК України до суду скеровано обвинувальний акт за ч. 2 ст. 28, ч.1 ст. 438 КК України,

про підозру в жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також у вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною

Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

ЗМІСТ ПІДОЗРИ:

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф та ін.)».

Відповідно до ст. 2 Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Відповідно до ч. 1 ст. 51 ДП I цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями.

Крім того, згідно з ч. 2 ст. 51 ДП І цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів.

У відповідності до ч. 1 ст. 52 ДП І цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є військовими об'єктами.

Також відповідно до п. а ст. 3 ст. 85 ДП І перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Відповідно до статті 146 Конвенції, кожна Висока Договірна Сторона вживає заходів, необхідних для припинення всіх дій, які суперечать положенням цієї Конвенції, крім серйозних порушень визначених наступною статтею.

Статтею 147 Конвенції передбачено, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Однією із форм нелюдяного поводження з цивільними особами є, крім іншого, застосування психологічного насильства до особи, висловлення погроз насильства.

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі — Протокол), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

- a.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;
- a.3) тілесні покарання;
- с) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Також відповідно до ст.ст. 8(2)(a)(ii), 8(2)(a)(vii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду катування та незаконне позбавлення волі, визнаються воєнними злочинами.

3. Громадянин рф Єфімов Владислав Григорович – учасник збройної агресії рф, військовослужбовець 239 танкового полку 90-тої танкової дивізії Центрального округу збройних сил російської федерації (в/ч 89547) приймав безпосередню участь у актах збройної агресії на території України, зокрема с. Богданівка Броварського району Київської області.

4. Приблизно з 08.03.2022 по 29.03.2022 (точну дату та час встановити не виявилось за можливе) вказана місцевість перебувала під контролем представників російських окупаційних військ.

У ході активних бойових дій з метою подальшого руху зс рф у напрямку м. Кисва та забезпечення подолання супротиву військ України на території Київської області, військовослужбовцями зс рф 08.03.2022 взято під повний контроль ряд населених пунктів, серед яких с. Богданівка Броварського району Київської області.

Водночас для реалізації своїх цілей та перегрупування військових сил, знищення військовослужбовців і техніки України військовослужбовці 239 танкового полку 90-тої танкової дивізії Центрального округу збройних сил російської федерації розмістилися на території вказаного населеного пункту 08.03.2022, де на той час перебувало цивільне населення, яке не брало участі у збройному конфлікті.

Починаючи з 08.03.2022 по 29.03.2022, військовослужбовці зс рф повністю контролювали територію населеного пункту с. Богданівка Броварського району Київської області, де розмістили бойову техніку, безперешкодно пересувалися вулицями, користувалися майном місцевих жителів, спілкувались з ними, залякували їх та погрожували фізичним насильством, вбивством, контролювали їх переміщення в межах населеного пункту, проводили рейди по домоволодіннях з метою повного підкорення жителів волі військовослужбовців рф.

Таким чином, військовослужбовці 239 танкового полку 90-тої танкової дивізії Центрального округу збройних сил російської федерації та інших підрозділів, військових формувань зс рф, які контролювали територію с. Богданівка Броварського району Київської області, були обізнані та зобов'язані дотримуватися норм міжнародного гуманітарного права, а керівництво частин, які окупували населені пункти Київської області, мали забезпечити дотримання норм міжнародного гуманітарного права їх підлеглими.

До зазначеної злочинної діяльності у складі 239 танкового полку 90-тої танкової дивізії Центрального округу збройних сил російської федерації був залучений військовослужбовець Єфімов Владислав Григорович, який проходив службу на посаді командира танка 3 танкового взводу 3 танкової роти 1 танкового батальйону 6 танкового полку 90 танкової дивізії ЦВО зс рф.

При цьому, Єфімов В.Г., діючи умисно, разом із іншими нестановленими на цей час військовослужбовцями з РФ, в порушення ст. 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, 24.02.2022 в ході повномасштабного збройного наступу з РФ на територію України, перетнув державний кордон України з боку Республіки Білорусь та направився у бік с. Богданівка Броварського району Київської області, під час окупації якої почав вчиняти разом з іншими нестановленими військовослужбовцями протиправні дії, спрямовані у тому числі на жорстоке поводження із цивільним населенням на зазначеній території.

Так, Єфімов В.Г. разом з військовослужбовцем 15 окремої мотострілецької бригади 2 загальновійськової армії ЦВО з РФ Пузановим Денисом Олександровичем, 23.04.1999 р.н. та іншими нестановленими слідством військовослужбовцями з РФ, будучи озброєними вогнепальною зброєю, 19.03.2022, орієнтовно з 08 годин 00 хвилин до 09 годин 00 хвилин, більш точний час органами досудового розслідування не встановлений, перебуваючи на території домоволодіння № 10 по вулиці Шевченка в с. Богданівка Броварського району Київської області, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї, незаконно затримали Лихогода Петра Івановича, 10 липня 1976 року народження. На момент затримання Лихогод П.І. був одягнений у цивільний одяг, не мав при собі зброї, участі у бойових діях не брав, будь-яких агресивних дій щодо військовослужбовців з РФ не вчиняв та об'єктивної загрози для них не становив, тобто був цивільною особою, що перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права.

Усвідомлюючи зазначене, Єфімов В.Г., разом з Пузановим Д.О. та іншими нестановленими слідством військовослужбовцями з РФ, діючи в порушення вимог ст. ст. 32, 147 Конвенції, ст. ст. 48, 51, 52, 75 ДП І, реалізуючи свій протиправний умисел, спрямований на жорстоке поводження з цивільним населенням, 19.03.2022 приблизно о 09 год. 00 хв. примусово доставили Лихогода П.І. до місця утримання в підвальному приміщенні за адресою: Київська область, Броварський район, с. Богданівка, вул. Ланова, буд. 7, де почали незаконно утримувати останнього, при цьому Лихогод П.І. перебував зі зв'язаними руками у непридатному для перебування в підвальному приміщенні.

Окрім цього, Єфімов В.Г., разом з Пузановим Д.О. та іншими нестановленими слідством військовослужбовцями з РФ, будучи озброєними вогнепальною зброєю, 19.03.2022, орієнтовно з 11 годин 00 хвилин до 12 годин 00 хвилин, більш точний час органами досудового розслідування не встановлений, перебуваючи біля лісосмуги на межі с. Богданівка Броварського району Київської області, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї, незаконно затримали Падія Івана Олександровича, 23.06.1995 року народження. На момент затримання Падій І.О. був одягнений у цивільний одяг, не мав при собі зброї, участі у бойових діях не брав, будь-яких агресивних дій щодо військовослужбовців з РФ не вчиняв та об'єктивної загрози для них не становив, тобто був цивільною особою, що перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права.

Усвідомлюючи зазначене, Сфімов В.Г., разом з Пузановим Д.О. та з іншими невістановленими військовослужбовцями зс рф, діючи в порушення вимог ст. ст. 32, 147 Конвенції, ст. ст. 48, 51, 52, 75 ДП I, реалізуючи свій протиправний умисел, спрямований на жорстоке поводження з цивільним населенням, 19.03.2022 приблизно о 13 год. 00 хв. примусово доставили Падія І.О. за адресою: Київська область, Броварський район, с. Богданівка, вул. Ланова, буд. 7, де з метою отримання інформації про причетність його до Збройних Сил України застосували до нього фізичне насильство, зокрема нанесли декілька ударів прикладом автоматичної зброї по різних частинах тіла, у тому числі по потилиці та нижнім кінцівкам, унаслідок чого потерпілий упав на землю.

Після чого, в період приблизно з 13 год. 30 хв. 19.03.2022 до 10 год. 00 хв. 20.03.2022, Сфімов В.Г. разом з Пузановим Д.О. та з іншими невістановленими військовослужбовцями зс рф почали незаконно утримувати Падія І.О. в ямі для середовищного обладнання, що за адресою: Київська область Броварський район с. Богданівка, вул. Ланова, буд. 7, накривши вказану яму металевією кришкою, а після 10 год. 00 хв. 20.03.2022 продовжили незаконно утримувати останнього в раніше створеному місці утримання в підвальному приміщенні за вищевказаною адресою, де вже утримувались вищезазначений Лихогод П.І. та невістановлена цивільна особа.

Під час ув'язнення Лихогода П.І., Падія І.О. та третьої особи в підвальному приміщенні за адресою: Київська область, Броварський район, с. Богданівка, вул. Ланова, буд. 7, Сфімов В.Г., разом з Пузановим Д.О. та іншими невістановленими слідством військовослужбовцями зс рф, у порушення вимог ст.ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 8 червня 1977 року (Протокол I), здійснювали жорстоке поводження з останніми, що виразилося у їх ув'язненні протягом тривалого проміжку часу зі зв'язаними руками у непридатному для перебування в підвальному приміщенні, в якому відсутнє: опалення (температура приміщення несприятлива для ув'язнення людей), вентиляція, світло, місця для сну, місця для справляння природних потреб, а також відсутнє харчування та ненадання необхідної медичної допомоги, погрозах застосуванням зброї та постійного психологічного тиску. Внаслідок вказаного жорстокого поводження потерпілим заподіяно шкоду здоров'ю, завдано сильного фізичного та психічного болю.

Одночасно, у зазначений період часу, тобто з 19.03.2022 по 21.03.2022, Сфімов В.Г., Пузанов Д.О. та інші невістановлені слідством військовослужбовці зс рф, порушуючи норми міжнародного гуманітарного права, передбачені та закріплені ст.ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 Протоколу I до Конвенції, маючи умисел на заподіяння Лихогоду П.І., Падію І.О. та третій особі фізичних страждань з метою отримати інформацію про причетність та місцезнаходження Збройних Сил України, під час проведення допитів у вищезазначеному підвальному приміщенні здійснювали їх катування, що виразилося у нанесенні численних хаотичних ударів руками та ногами по різних частинах тіла потерпілих, а саме по голові, обличчю, спині, черевній порожнині, кінцівкам,

періодично погрожуючи останнім застосуванням зброї та ображаючи їх людську гідність. Внаслідок вказаних злочинних дій заподіяно шкоду здоров'ю потерпілим Лихогоду П.І., Падію І.О. та іншому невстановленому чоловіку, а також завдано останнім фізичних страждань.

Після чергового застосування фізичного насильства Лихогод П.І. зник за невстановлених обставин та на теперішній час вважається безвісно зниклим, його місцезнаходження не встановлено, тоді як третя особа, особу якої органом досудового розслідування не встановлено, разом із Падієм І.О. здійснила втечу з місця незаконного утримання.

Відповідно до висновку комплексної судової психолого – психіатричної експертизи потерпілий Падій Іван Олександрович, 23.06.1995 року народження, у момент проголошення військовослужбовцем збройних сил російської федерації погрози його життю та здоров'ю, сприймав як дійсну небезпеку для його життя та здоров'я. Ситуація перебування в полоні з фізичними знущаннями та утримання у фізично дискомфортних умовах була для Падія І.О. інтенсивно психотравматичною: супроводжувалася переживаннями страху за своє життя та здоров'я з очікуванням можливого вбивства, тривоги майбутнього, відчаю, безнадії, фізичні страждання, що супроводжувалося пригніченим настроєм. Ситуація полону та знущань, які до Падія І.О., обумовлювала істотні зміни фізичної та психоемоційної сфер особистості, чим спричинила Падій І.О. психологічні (моральні) страждання.

Отже, громадянин рф Єфімов В.Г., будучи військовослужбовцем 239 танкового полку 90-тої танкової дивізії Центрального округу збройних сил російської федерації (в/ч 89547), разом з Пузановим Д.О. та іншими невстановленими слідством військовослужбовцями зс рф, діючи за попередньою змовою групою осіб в період з 19.03.2022 по 21.03.2022, здійснили умисні дії стосовно цивільних осіб: Лихогода П.І., Падія І.О. та третьої невстановленої особи чоловічої статі, які виразились у незаконному позбавленні волі (**іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України**), катуванні, що виразились у спричиненні тілесних ушкоджень (**жорстоке поводження з цивільним населенням**), усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, порушив вимоги ст.ст. 2, 27, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст. ст. 48, 50, 51, 52, 75 Додаткового протоколу I Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів, що у відповідності до 8(2)(a)(ii), 8(2)(a)(vii) Римського статуту МКС є воєнним злочином.

**Правова кваліфікація кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Єфімов Владислав Григорович
із зазначенням статті (частини статті) закону України**

про кримінальну відповідальність:

Сфімов Владислав Григорович обгрунтовано підозрюється у вчиненні жорстокого поводження з цивільним населенням, а також у вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Одночасно підозрюваному Сфімов Владислав Григорович роз'яснено, що відповідно до ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України він, як підозрюваний, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обгрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виносяться (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний також має інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

**Старший слідчий слідчого відділу
Броварського РУП
ГУНП в Київській області
капітан поліції**

Анастасія ВОЛОШЕНКО

**«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор Броварської окружної
прокуратури Київської області**

Валентин ЗАДВЕРНЯК